

forvisse sig om, at den omhandlede procentdel er nået.

Artikel 6.

Ved gennemførelsen af afsnittene II, III eller IV kan en medlemsstat tage hensyn til den beskyttelse, der ydes gennem en forsikring, der — omend den ikke er gjort obligatorisk ved lov for de pågældende personer —

- a) står under de offentlige myndigheders tilsyn eller administreres af arbejdsgivere og arbejdere i fællesskab i overensstemmelse med nærmere foreskrevne regler;
- b) omfatter en væsentlig del af de personer, hvis arbejdsfortjeneste ikke overstiger en mandlig, faglært arbejders; og
- c) eventuelt i forbindelse med andre former for beskyttelse, opfylder de pågældende bestemmelser i konventionen.

Afsnit II. Ydelser ved invaliditet.

Artikel 7.

Enhver medlemsstat, for hvilken dette afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer ydelser ved invaliditet i overensstemmelse med de efterfølgende bestemmelser i dette afsnit.

Artikel 8.

Betingelsen for ydelsen er, at en person er ude af stand til at påtage sig erhvervmæssig beskæftigelse i et nærmere bestemt omfang, når det må antages, at denne tilstand er af varig karakter eller vil vedvare efter udløbet af en nærmere bestemt periode af midlertidig eller begyndende arbejdsudygtighed.

Artikel 9.

1. Retten skal tilkomme
 - a) samtlige arbejdstagere, herunder lærlinge; eller
 - b) nærmere bestemte grupper af den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 75 pct. af samtlige erhvervmæssigt beskæftigede personer; eller
 - c) samtlige indbyggere eller indbyggere, hvis indtægt og formue under trangtilfældet ikke overstiger den i henhold til bestemmelserne i artikel 28 fastsatte grænse.

2. Såfremt en i medfør af artikel 4 afgivet erklæring er i kraft, skal retten tilkomme

- a) nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 25 pct. af samtlige arbejdstagere;
- b) nærmere bestemte grupper af arbejdstagere i industrivirksomheder, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrivirksomheder.

Artikel 10.

Ydelser ved invaliditet skal udbetales periodisk og skal beregnes på følgende måde:

- a) efter bestemmelserne i artikel 26 eller artikel 27, såfremt retten tilkommer arbejdstagere eller grupper af den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen;
- b) efter bestemmelserne i artikel 28, såfremt retten tilkommer samtlige indbyggere eller indbyggere, hvis indtægt og formue under trangtilfældet ikke overstiger nærmere foreskrevne grænser.

Artikel 11.

1. De i artikel 10 omhandlede ydelser skal som minimum sikres

- a) en berettiget person, som forud for trangtilfældet i medfør af nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode, der kan bestå enten i 15 års bidragsydelse eller beskæftigelse eller i 10 års ophold; eller
- b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervmæssigt beskæftigede personer, en berettiget person, som forud for trangtilfældet i medfør af nærmere bestemte regler har tilbagelagt en bidragsperiode af 3 år, og for hvem det foreskrevne årlige, gennemsnitlige antal bidrag eller årlige antal bidrag er blevet betalt i løbet af hans arbejdsdygtige alder.

2. Såfremt invaliditetsydelse er betinget af en minimumsbidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode, skal en lavere ydelse som minimum tilsikres

- a) en berettiget person, som forud for trangtilfældet i medfør af nærmere foreskrevne regler har tilbagelagt en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode af 5 år; eller